

BENİM GÖZLERİM DE KAPALIYDI

Adam 48 yıl önceki ilkokul öğretmenini parkta görünce, utanarak yanına yaklaşp "hocam beni tanıdınız mı?" dedi.

İhtiyar öğretmen:

- Hayır tanımadım.

Adam:

- Hocam nasıl tanımazsınız!.. Ben ilkokul öğrenciniz Mehmet. Hocam sınıfımızda bir arkadaşın saati kaybolmuştu. Ben almıştım. Siz de "herkes kalksın ve ellerini tahtaya dayasın, arama yapacağım" demiştiniz. Ben utanmış ve çok korkmuştum. Sizin ve arkadaşlarımla yüzüne nasıl bakacağım diye soğuk terler döküyordum...

Sizden bir komut daha geldi.

"Şimdi herkes gözlerini kapatsın."

Ortalarda bir yerdeydim. Aranma sırası bana gelmişti. Saati cebimden sessizce almış, devamla, aynı sessizlik içinde son arkadaşına kadar aramayı sürdürmüştünüz. Sonra bizi yerimize oturtup bana ve hiç kimseye hiç bir şey söylemeden saati sahibine vermişsiniz.

Büyüdükçe içimde büyüttüm bu davranışınızı... Hocam ben şimdi 60 yaşındayım. Düşünüyorum da şu hayattaki en büyük dersi, o gün sizden almışım. Her aklıma gelişinde sarsıldım ve her aklıma gelişinde kendimi sizden kalan erdemim koruyucu gölgesinde hissettim.

"Utancı bilerek yaşamak korkunç...

Daha da korkuncu, bilerek yaşatmak." der Edip Cansever.

Hocam siz bana o utancı yaşatmadınız. Yaşasaydım unutmuydum, doğrusu bilmiyorum. Ama beni utandırmamanızı hiç unutmadım Hocam.

Şimdi hatırladınız mı beni?

İhtiyar öğretmen yan yana oturdukları bankta öğrencisine yaslanarak:

- O olayı ertesi gün unutmuştum ben. Şimdi sen anlatınca hatırladım Sizlere "gözlerinizi kapatın" dediğimde ben de gözlerimi kapatmıştım. O yaştaki her çocuğun düşebileceği yanılığa düşen öğrencime karşı içimde bir yargı oluşsun istememiştim.

O sen miydin?